

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΟΙ

ΤΟ ΧΙΟΥΜΟΡ ΤΟΥ ΜΠΑΜΠΗ ΑΝΝΙΝΟΥ

Μερικά από τὰ μικρά άστεία του εσχατάς άπεθανόντος Έλληνας ευθυμογράφου. Ο Μπάμπης και η Σάρρα Μπερνάρ. Μία βραδέυεια ποιητική συλλογή του. «Τά δυο παράθυρα». Τι ετοιμάζε να έκδοση ο Άννινος. Το τελευταίο χαριτελογημα του. Ο θάνατος του Μπαμπη Άννινου, κτλ. κτλ.

Ε το θάνατο του συγγραφέως Μπάμπη Άννινου, η Έλληνική λογοτεχνία και η Άθηναική κοινωνία έχασαν έναν από τους πιο συμπληρωτικούς αντιπροσώπους των. Για τὸ δραστηριότατο πνεύμα του Κεραλλινού ευθυμογράφου, η έφημερίδες έγραφαν άρετικά. Προσέθετο και 'έμεις αρετικά, άγνωστα στον πολύ κόσμο, άστεία του και ανεξόδιό του.

Κάποτε έφτασε στὰς Άθήνας ένας Έσποτος Άλβανός απεσταλμένος, όνόματι Κεμάλ. Και ο Μπάμπης είπε : —Honni soit Kemal y pense !..

Είπε γνωστόν ότι τὸ έποικείο της Γεωργίας είνε ένα από τὰ νεότερα έποικεία στη χώρα μας ήν έφώθηε ύστερα από πολλές άποσχέσεις και άναβολές. Οι διάφοροι πρωθυπουργοί όλο έπέσχαντο την ίδεοσι του και' όλο την ανέβαλαν. Τότε ο Μπάμπης έγραφε : «Τὸ θρuloύμενον και' πάλιν νέον ύπουργείον της Γεωργίας είνε...μυθιστόρημα ή...Γεωργίας Σάνδης».

Προκειμένου κάποτε περί της φορολογίας τών άπεφραγμένων Άθηνάων οικόπεδων, ο Μπάμπης Άννινος έπρότεινε να μείνουν τὰ οικόπεδα αὐτά άφορολόγητα, κώδιτα κινήθησαν διά τήν πόλιν μας είδη τής...πρώτης μας άνάγκης» !..

Νά και' μία εδήςας, γραμμένη από τόν Μπάμπη, σχετιζή με τήν όνομασία των νέων αντιπολιτικόν μας : «Κατέπευσεν εις Πειραιά τὸ νεοστί κινήθησιν αντιπολιτικόν «Σφενδόνη». Αίαν προσεχώς θα διαταχθί να' έκτελεση γυνάικισα πετροπολέμου».

Όταν γινότανε μεγάλη συζητήσις άν έπρεπε ή όχι να καθιερωθί τὸ σύστημα των έλεγχόν με εύρεσι περιφύρεσι, ο Μπάμπης έγραφε ότι κάποτε πολιτευόμενος από τους έμφανείς, γνωστός για τήν παρομοίωσιν φιλαργυρία του, είνε κωμηρικέμος υπέρ της Έθραϊας περιφροείας.

Όταν ήρθε στην Άθήνα ή χωροπαζαρία, ο Μπάμπης έρότησε (γιατί τὸ σύστημα των Ήνωμένων Παγοποιείων και' των Ήνωμένων Βουστασιών), να ένωθούν και τὰ έπάχοντα τότε στην πρωτεύουσα χωροπαζαρία και ν' άποτελέσουν ένα...Μονακό.

Ξένος περιηγητής επισκέπτεται τόν Πειραιά, σέ ήμέρες πού είχαν σιδηρή άλληλεπίλληλη φρόνι. Ο Ξένος άποτινείται στον δεσμητά του : —Και λέγεις ότι άδω είνε ο Πειραιεύς ; —Μάλιστα, κνίε. —Κάνεις λάθος. Εγώ νομίζω ότι έδω είνε τὸ...Σφάξ.

Κατά τήν τελευταία στὰς Άθήνας περιόδια της Σάρας Μπερνάρ, ο Μπάμπης έγραφε ότι η μεγάλη ήθοποιός (πού μας είχε θυμηθί γαμή παιά), εταπόρευσε, σὺν τοις άλλοις, και' διακόσια φράγκα υπέρ του όμοιοπαθούς της κτιρίον του ύπουργείου των Οικονομικόν, εκ σιασιταθείας... Γιατί από τότε τὸ κτιρίον είχε κρηνηθί σαράβαλα...

Κατά τόν μαζαορτή Άννινο, η μεγάλη ξεδουρατής κνίνοσ στην Έλλάδα σημαίνει ότι ή χώρα μας κρηνοείσιν περωτωδώς.

Για τήν λαγροήτητα μας Άθηναικής Άποκηρας, ο Μπάμπης έγραφε τόν έξής διάλογο : «Η σύζυγος άποτινείται πρὸς τόν ίατρόν, παρά τήν κλίσην του ά τα «όνγκυακά». Τά ψέμματα πού λένε οι άλλοι είνε «άσυγχώρητα».

Από φίλοι δέν είχαν πη ποτέ τους ψέμματα. Μία φορά, ο ένας άφησε τή γυναίκα του μόνη με τόν άλλο. Γράφοντας διως άξιαρα στο σπίτι, τους είδε να φιλιώνται.

—Φίλους τή γυναίκα μου ! τὸ φώναζε τότε, ξεω φρενών. —Κάνεις λάθος ! τὸύ άπάντησε ο φίλος του. —Είνε η σκόπη φορά πού μου λές ψέμματα ! έκανε με πίκρα ο άπατημένος σήγος.

Κι' ο άλλος, για να δικαιολογηθί, ψήθισε : —Μά και σὺ πρώτη φορά μ' άφηνεις μόνο με τή γυναίκα σου ! Τὸ ψέμμα είνε εγίαστος. Υπάρχουν δύο διασκεδαστικὰ άνθρωποι από τους παραμυθολόγους ; Μοιάζει όμως με πωροτέχνημα : Θαικώνε, να σβύνει πολύ γρήγορα, ένω ή αλήθεια είνε σάν τὸ φάισσορο : Λάμπει μέσα στο σκοτάδι. ΟΥΓΙ-ΛΑΙΑΜ KENNETHY

σθενοδός : >—Πώς σας φαίνεται, γιατί ; >Ο ίατρός : >—Η θέσις του είνε σοβαρά, αλλά δέν μπορώ άκόμη να διαγνώσω άν έχη πλευριτίδα ή... Άποκηράς.

Και άλλος διάλογος τὸ ανεξαντήτο Μπάμπη, στο ίδιο θέμα : —Έγανε έρωσος για τής γιοτέτις της Άποκηρας ; —Έγινε, βέβαια. —Και πόσα συνάτησαν ; —Συνάτησαν πνήντα γιάδες Άθηνάιοι στην έδων Σταδίου. —Και τόν έρωσόν τι τόν έκαναν ; —Έρωσόν τόν τάφον...της εδομίας.

Νό τώρα και' ένα κομμάτι από ευθυμογράφημα του Άννινου, πού σκετρίσε τόν τότε έποικεφέντα τὸς Άθήνας Άγγλο νομοκλήτη Μπίσοπ. Ο Μπάμπης έποικέτατε τόν νομοκλήτη στο ξενοδοχείο της Μεγάλης Βρετανίας :

«...—Κύριε, τὸύ είπα άμα είσαθέων. Ήκουσα ότι είσθε ίκανός να ελίσκετε χαμένα ή κρημένα πράγματα. Έχασα χτες τὸ βράδυ μια παρτίδα σκακιά εις τὸ κρησειόν Μπορείτε να μου τήν βρήτε ; Ο Μπίσοπ με έκτύπησε με άπορία. —Σέβρα τι σκετρίσε ελρηκολόγος άπαράγος. Σκετρίστε να βρήτε αὐτό το σκακιά και να μου τὸ δώσετε στα μουστά. Άλλα προτίετα να μη τὸ κάμειτε αὐτό, κύριε Μπίσοπ, γιατί θα σας κάμω να φύγετε από τήν μπίσσω πόρτα.

—Κύριε, ανέκρινε ο νομοκλήτης, έχασα πλέον τήν ύπομνην μου !.. —Προσπάθησε να τήν βρήτε κι' αὐτή... Κάπου έδω μέσα θα είνε. Ο Μπίσοπ ήρένησε τὸ δυι έντός του δωματίου και ελόρηκε μίαν γουβήν ραβδών εις τήν γωνία. —Ραβδός έν γωνία, άρα θα μου τήν βρήξ... έσυλλογίσθησιν και έτράπην εις φυγήν... *

Στην νεότητά του ο Μπάμπης Άννινος έγραφε και ποιήματα. Μία συλλογή του, μάλιστα, τὸ «Αιωνιγές», εδραδεύησιν στον Βουστασιό διαγωνισμό τὸύ 1871. Αργότερα, έγραψε σατιρικὰ ποιήματα, πού τα εδρησοεισε στον «Ασμοδαίος». Παραθέτομε τὸ ακόλουθο :

ΤΑ ΔΥΟ ΠΑΡΑΘΥΡΑ

Δυο παράθυρα βρεθίκαν άντίκρ, στωλίονα με μπριζ - μπιζ γεμάτη χάρη, στωλίνα καθίστα περίκομη μικρή, στ' έλαο νάο και άρωμα παλληκιάτι. Αν τα στώματα σπυλιών, δέν μιλούν, μα τα μάτια και τον δυο όλο μιλούσε, και θακρούσων και φιλούσε και γελούν, και γυροδών την άγάπη τους να ποίει ! Κι' στανάει, σάν κνίτα τον κορφο νεο, κι' όλο λέει ή γλυκύτατη παρβένα : «Άχ, σέ μου, τα παράθυρα τα δυο δέν μπορούνε μία στιγμή να γίνονε ένα ! *

Ο Μπάμπης Άννινος

Από ένα «Προγνωστικόν τὸύ έτους 1909», τὸύ Άννίνου :

«ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ.—Ψυχρος θριμύ έπικρατεί εις τήν πόλιν μας. Θάνατοι πολλοί εκ φρέσκων σμυθάνων, ελρίσκειται δε κερκός εις τήν δρόν Σταδίου ένας άγγελος και ο θάνατος του άποκρίεται εις έν βέλαιον τὸύ Ψυχρού, τὸ ύποσιν άγγισσε κατά λάθος. Όλα τα πνήνα τὸ Ζωολογικὸ Κήπος μεταβάλλονται εις παγάνια. Ο Διευθυντής του κ. Γερμανός έγειρει άγωγήν άποζημιώσεως κατά τὸύ Άρείου...Πά γ ο ο !

ΙΟΥΝΙΟΣ.—Αρχίζον τα θερνά θέατρα. Περίεργος τοκετός λαμβάνει γάραν εις τὸ Μαυετρίον. Τὸ βρέφος ελλήθη εκ τής κοιλίας της μητρός του κρητούν εις τήν χείρα μίαν θαρπηκίην έπιθεωρησιν, τήν όποιαν είχε γράφει κατά τὸ σύστημα της κυοφορίας !..

ΙΟΥΛΙΟΣ.—Οι βουλευτά Λακεδαιμόνιος θέτουσ εις τόν κ. πρωθυπουργόν κρητηγορηματικὸς τὸ δίλημμα περί της κατασκευής του σιδηροδρόμου 2 πάρτης : «Η τάν η έπι τάν». Ο κ. Θεοτοκίς άπαντά : «Έπειτα να !.. *

Ο γράφον τής σημειώσεως αὐτες γυροείσε ότι ο αληθινότερος συγγραφεύς είχε έτοιμο ένα θαυμασιό κοινωνικό μονάραστο δράμα, πού ελίστασε να τὸ δώσει σ' έναν από τους καλύτερους Άθηνάιους θιάσους. Έπίσης συνέγραψε ιστορική μονογραφία για τόν πωρηφιό έκστιν Κεραλλινότη θαλασσοπόο Γεράζη, πού έγινε και άντιβισιλέος τὸύ Σουλτ. Ο Άννινος έγραφε τή βιογραφία του Γεράζη με βίαι νέες, άγνωστες πηγές.

Τὸ πνεύμα του Μπάμπη Άννινου διατηρήθηκε άμιασίο ως στις τελευταίες του στιγμές. Και τὸ τελευταίο του άστείο είνε τὸ ακόλουθο. Τήν παραμονή του θανάτου του, τὰ παιδιά του και οι άλλοι συγγενείς του είχαν συγκεντρωθί γύρω από τὸ κρηβάτι του και φυσικά είχαν περιβύτη όρη. Και ο Μπάμπης, σέ μία στιγμή, είπε :

—Ε, τι παροίτανόμε τὸύα ; Τήν Κοίμησι της Θεοτόκουσ ; Κι' έτσι ο άμνητος ευθυμολόγος έδοσε με τὸ χιούμορο στο σάμα. Ο ΠΑΛΑΙΟΣ